

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/24/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2121012059
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2121012059.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov JUDr. Dušana Szabó a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci odsúdeného L. D., nar. XX.XX.XXXX v B. S., t. č. vo výkone trestu v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 26.11.2021, č. k. 4PP/68/2021-48 na neverejnom zasadnutí konanom dňa 10.02.2022 v Trnave takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného L. D. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd I. stupňa podľa § 66 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného zákona zamietol žiadosť odsúdeného L. D. o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 25.03.2015, sp. zn. 4T/46/2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave zo dňa 12.01.2017, sp. zn. 5To/32/2015.

Na základe vykonaného dokazovania dospel okresný súd k záveru, že u odsúdeného bola splnená formálna podmienka na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, avšak ani jedna materiálna podmienka.

Pokiaľ ide o prvú materiálnu podmienku okresný súd mal za to, že odsúdený túto podmienku nespĺnil. Poukázal na to, že správanie odsúdeného v zmysle hodnotenia nebolo vždy na požadovanej úrovni a bol dokonca z disciplinárnych dôvodov v minulosti zaradený do diferenciačnej skupiny C, mal evidované 2 disciplinárne previnenia, následne došlo k zlepšeniu. V prípade pracovnej morálky, ÚVTOS uviedol, že odsúdený sa snažil, ale aj tak ju mal na podpriemernej úrovni. Ciele stanovené programom zaobchádzania plní len čiastočne, resocializačná prognóza je menej priaznivá.

Pokiaľ ide o splnenie druhej materiálnej podmienky, okresný súd poukázal na špeciálnu recidívu odsúdeného vo vzťahu k majetkovej kriminalite, pričom konštatoval aj vysoký celkový počet odsúdení.

Okresný súd uzavrel, že v prípade odsúdeného, vzhľadom na jeho kriminálne narušenie, riziko sociálneho zlyhania vyššie ako malé (podľa hodnotenia sa prognóza javí ako menej priaznivá), je možné zhodnotiť, že výkon trestu na odsúdeného nepôsobí doposiaľ takým výchovným vplyvom, aby bol odsúdený schopný viesť na slobode riadny život. Odsúdený sa v podmienkach výkonu trestu v zmysle hodnotenia správal „viac-menej akceptovateľne“, pričom je zrejmé, že jeho správanie nebolo bezproblémové a hoci mu pravdepodobne nemožno uprieť snahu, okresný súd mal za to, že v prípade odsúdeného nie je dôvodné aplikovať tak významný inštitút, ako je podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Proti tomuto uzneseniu odsúdený podal v zákonnej lehote sťažnosť, ktorú do konania neverejného zasadnutia sťažnostného súdu neodôvodnil.

Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku Pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán
a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a
b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 Trestného poriadku Nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak

- a) nie je prípustná,
- b) bola podaná oneskorene, neoprávnenou osobou, osobou, ktorá sa jej výslovne vzdala alebo ktorá znovu podala sťažnosť, ktorú už predtým výslovne vzala späť, alebo
- c) nie je dôvodná.

Krajský súd, na základe riadne a včas podanej sťažnosti na to oprávnenou osobou, podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému podal sťažovateľ sťažnosť, ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Preskúmaním obsahu spisového materiálu aj krajský súd zistil, že odsúdený splnil formálnu podmienku na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Súd I. stupňa správne tiež vyhodnotil, že správanie sa odsúdeného vo výkone trestu nepreukazuje polepšenie tak, ako to vyplýva z hodnotenia riaditeľa. Jeho správanie nebolo vždy na požadovanej úrovni, nebol ani disciplinárne odmenený a len čiastočne plní ciele programu zaobchádzania.

Okresný súd tiež dospel k správne záveru o tom, že odsúdený nedáva dostatočné záruky na to, že v prípade prepustenia na slobodu bude viesť riadny život a viac sa do rozporu so zákonom nedostane vzhľadom na jeho odpis registra trestov, v ktorom má až 9 záznamov.

Podstatou úvah súdu pri rozhodovaní o návrhu na podmienené prepustenie odsúdeného je v konečnom dôsledku ustálenie dôvodnosti predpokladu, že v odsúdený povedie v budúcnosti i na slobode riadny život s minimalizáciou rizika jeho recidívy. Posúdenie otázky prípadnej recidívy je svojim spôsobom vždy len predpokladom vysloveným s väčšou či menšou mierou pravdepodobnosti, pričom súd je vždy odkázaný na objektívne okolnosti, medzi ktoré je nutné zaradiť aj doterajšie sklony odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti. Materiálnu podmienku možnosti očakávať, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život je potrebné skúmať aj pri zohľadnení okolností predchádzajúceho života odsúdeného vrátane jeho skorších odsúdení.

Treba tak uzavrieť, že na to, aby mohol byť odsúdený podmienené prepustený z výkonu trestu odňatia slobody musí okrem formálnej podmienky súčasne spĺňať aj dve materiálne podmienky a to, že svojim správaním vo výkone trestu odňatia slobody preukázal polepšenie a zároveň je možné očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Odsúdený súčasne nespĺňa obe materiálne podmienky a preto súd I. stupňa správne a v súlade so zákonom rozhodol, keď jeho žiadosť o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol.

Pretože krajský súd nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zrušenie resp. zmenu napadnutého uznesenia, sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.